

[Bundvad.]

gang paa 242 Kr. pr. Aar. For en Modtager i en Aldersrentebolig paa Landet er Huslejetilskuddet kun det halve, og vedkommende faar i Øjeblikket tilsammen 1 212 Kr., men kommer efter Forslaget op paa 1 334 Kr., en Fremgang paa 122 Kr. pr. Aar. Til disse Tal skal saa eventuelt lægges Ventetillæg, Ægteskabstillæg og Alderstillæg, hvor Betingelserne herfor er til Stede.

Maksimumsbeløbet for et Ægtepar, der ikke har anden Indkomst end Renten, og som er fyldt 80 Aar og først har anmodet om Rente efter det fyldte 70de Aar, boende i en privat Bolig, bliver i København 3 414 Kr., i Provinsbyerne 3 020 Kr. og i Landdistrikterne 2 633 Kr.

Som man vil se, er der her Tale om en betydelig Fremgang for vore gamle og Invaliderne. Det er mig derfor en personlig Glæde paa mit Partis Vegne at kunne anbefale Lovforslaget til en velvillig og forhaabentlig hurtig Behandling.

Om Kommunisternes Lovforslag om en Eengangshjælp skal jeg ikke sige meget. Man har begrundet Forslaget dels med, at de gamle trænger til Fremgang, og dels med at Socialministeren ikke inden en rimelig Tid vilde kunne naa at faa det bebudede Lovforslag udarbejdet. Nu ligger imidlertid Ministerens Forslag her, vi behandler det nu, og det kan formentlig gennemføres lige saa hurtigt som Kommunisternes Forslag. Jeg gaar ud fra, at Kommunisterne kun forfølger saglige Formaal, og derfor venter jeg, at de med Glæde trækker deres ringere Forslag tilbage til Fordel for Ministerens bedre Forslag, som jeg igen skal tillade mig at anbefale paa det varmeste.

Søren P. Larsen: Jeg kan indlede med at udtrykke min Enighed med den højtærede Socialminister i Afvisningen af det kommunistiske Forslag. Ogsaa jeg mener, det bør afvises helt og fuldt. Det er jo altid bedst over for en Minister at begynde med det, man er enig med ham i. Jeg kan give ham hel og fuld Tilslutning, men jeg haaber, at Forslaget naar med ind i Udvalget, saaledes at vi i Udvalget af den ærede Ordfører for Forslagsstillerne, det ærede Medlem Fru Ragnhild Andersen kan faa nærmere Oplysning med Opgivelse af Navn og Adresse om de Forhold, der omtales i det ærede Medlems Forelæggelsestale for saa at overgive dem til Ministeriet til nærmere Undersøgelse og Konstatation af Rigtigheden af disse oplyste Tal. Jeg har nemlig haft Lejlighed til gennem et Par Aar at kontrollere en ikke ringe Part af de agitatoriske Overdrivelser, som

finder Sted, og derfor var det mig ogsaa en Glæde, at den højtærede Socialminister, da han forelagde sit Forslag, talte om, at der i den Lov, som blev gennemført i Fjor, var Forbedringer; selv om det var mindre Forbedringer, som den højtærede Minister udtrykte sig, var det dog Forbedringer. Det er jo ikke et Ord, som i udstrakt Grad har fundet Anvendelse i den socialistiske Presse, især i Efteraaret ind under Valget. Der læste jeg Gang paa Gang, at der var Tale om Forringelser. Jeg regner ikke med, at jeg bliver refereret i den socialistiske Presse, naar jeg udtaler mig paa den Maade, men jeg udtaler alligevel, at selv den højtærede Minister i sin Forelæggelsestale har brugt Ordet Forbedringer om det, der blev gennemført i Fjor.

Selve Forslaget er for saa vidt let overskueligt. Det, der mangler, er lidt fyldigere Bemærkninger, og det tror jeg, den højtærede Minister vil have ondt ved at fremskaffe. Vi maa huske paa, hvad det drejer sig om. Det drejer sig om en Lovgivning, som blev gennemført i Juli Maaned i Fjor. Der kan ikke være kommet ret meget Materiale ind til Ministeriet, som kan danne sagligt Grundlag for en Revision. Saa længe jeg var der, var det rene Bagateller, der indkom. Loven har ikke engang haft Gyldighed et helt Finansaar, kun tre Fjerdedele af Aaret, og vi er kun naaet et Par Kvartaler ind i det næste Finansaar. Jeg tvivler paa, at man i Departementet vil være i Stand til at fremskaffe et fyldestgørende Materiale, som kan danne Baggrund for Kravet om en Revision. Vi er ikke saadan stillet i vor Gruppe, at vi anser det, vi i Fjor i Forstaaelse med de Konserverative og de Radikale og til Slut med Støtte baade fra Socialdemokraterne og Kommunisterne gennemførte, for at være fuldkomment i enhver Henseende. Andre tidligere Ministre har herfra gjort gældende, at naar de fik den eller den Reform gennemført, var Problemerne løst næsten for Tid og Evighed — jævnfør K. K. Steincke, da han gennemførte Socialreformen i 1933. Noget saadant har vi aldrig givet Udtryk for. Vi har tværtimod givet Udtryk for, at efterhaanden som Tiden gaar, vil der formentlig ogsaa paa dette Omraade vise sig at være Brug for en Revision.

Men en Revision kan ganske givet ikke gennemføres med saglig Motivering, før Loven har faaet Lov at virke i en Periode og Materialet fra Kommunerne er kommet ind til Ministeriet og de dygtige Embedsmænd har gennemset det og fundet Vejen frem til de Rettelser, der maa til. Derfor vil jeg sige med det samme, at der skal mere